

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 17Co/197/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3214203631
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 04. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Emília Zimová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2015:3214203631.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Emílie Zimovej a sudkýň Mgr. Zuzany Holúbkovej a JUDr. Gabriely Janákovvej v právnej veci navrhovateľky: F. B., bytom Z. I. Z., X. F. XXXX/XX/X, zastúpenej O. B., bytom ako navrhovateľka proti odporcovi: V. B., bytom E. - L. XXX, U., o návrhu na zvýšenie výživného a zrušenie vyživovacej povinnosti, na odvolanie navrhovateľky proti rozsudku Okresného súdu Bánovce nad Bebravou zo dňa 27. novembra 2014, č. k. 4C/125/2014-126, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu **p o t v r d z u j e .**

Odporcovi náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

o d ť o v o d n e n i e :

Okresný súd napadnutým rozsudkom zamietol návrh navrhovateľky na zvýšenie výživného, zrušil vyživovaciu povinnosť odporcu na navrhovateľku, určenú mu naposledy rozsudkom Okresného súdu Trenčín zo dňa 16.01.2007, č.k. 31P/22/2006-77, právoplatného dňa 23.04.2007, s účinnosťou od 21.10.2014 a odporcovi nepriznal náhradu trov konania. Svoje rozhodnutie odôvodnil ust. § 62 ods. 1, § 78 ods. 1, § 65 ods. 3 Zákona o rodine. V odôvodnení konštatoval, že navrhovateľka v súčasnosti študuje v 2. ročníku vysokej školy externou formou štúdia. Popri štúdiu si navrhovateľka privyrába na základe dohôd o vykonaní práce, z ktorých dosahuje príjem do 57 Eur mesačne. Navrhovateľka je evidovaná na úrade práce ako uchádzač o zamestnanie od 01.09.2010 (po ukončení strednej školy) doposiaľ, nepoberá z úradu žiadne dávky ani príspevky, rovnako nepoberá žiadne prospechové, či sociálne štipendium. Prácu si hľadá cez internet, žiadosti o prijatie do zamestnania si podala cez úrad práce. Počas konania navrhovateľka nepreukázala, že jej bráni vážna prekážka sa zamestnať, keď nie je študentkou dennej formy štúdia na vysokej škole. Súd bol toho názoru, že externé štúdium na vysokej škole, kde počas semestra musí absolvovať výučbu 8 dní a v budúcom semestri iba formou konzultácií, na rozdiel od roku 2011, kedy ako externá študentka bakalárskeho štúdia navštevovala školu týždenne od piatka do soboty, nebráni navrhovateľke sa zamestnať v riadnom pracovnom pomere a zabezpečiť si finančné prostriedky na živobytie a štúdium. Poukázal na to, že externé štúdium bolo zavedené s cieľom umožniť práve zamestnaným ľuďom zvýšiť si svoje vzdelanie a dosiahnuť vysokoškolský titul. Nájst' si prácu popri externom štúdiu je síce náročnejšie, ale nie nemožné. Navrhovateľka na základe uzatváraných dohôd o vykonaní práce počas celého roka vykonáva práce ako čašníčka, pričom aj z predloženého informačného týždenníka odporcom mal súd preukázanú ponuku niekoľkých takýchto pracovných miest v mieste bydliska navrhovateľky a navrhovateľka nepreukázala, že by tieto možnosti, ponuky na zamestnanie využila. Navrhovateľka taktiež nadobudla ďalšie znalosti a zručnosti, ktoré jej umožňujú lepšie sa uplatniť na trhu práce, a to účtovnícke práce. Súd bol toho názoru, že navrhovateľka je schopná sama sa živiť, pričom skutočnosť, že sa sama neživí, zavinila sama navrhovateľka svojou pasivitou pri hľadaní zamestnania v riadnom pracovnom pomere. Keďže súd dospel k záveru, že bola

splnená podmienka schopnosti navrhovateľky samej sa živiť, uznal protinávrh na zrušenie vyživovacej povinnosti k navrhovateľke za dôvodný, a preto návrh navrhovateľky na zvýšenie výživného zamietol a zrušil vyživovaciu povinnosť odporcu k navrhovateľke, viazaný návrhom odporcu, dňom 21.10.2014. Rozhodnutie o náhrade trov konania súd odôvodnil ust. § 142 ods. 1 O.s.p. a úspešnému odporcovi v konaní ich náhradu nepriznal, keďže si žiadne trovy konania neuplatnil.

Proti rozsudku okresného súdu podala v zákonnej lehote odvolanie navrhovateľka a žiadala napadnutý rozsudok zmeniť a vyhovieť jej návrhu na zvýšenie vyživovacej povinnosti. Uviedla, že okresný súd na základe nesprávne vyhodnotenej situácie dospel k nesprávnemu rozhodnutiu, neúplne zistil skutkový stav vecí, keďže si neprešetril navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností. Poukázala na to, že odporca sa v roku 2010 domáhal zrušenia vyživovacej povinnosti k nej, pričom bola v 1. ročníku VŠ a ona sa domáhala zvýšenia vyživovacej povinnosti. Okresný súd vtedy rozhodol tak, že oba návrhy zamietol, ale mal za to, že ona sa pripravuje na budúce povolanie. Nevie, z akého dôvodu, keď je v súčasnosti v 5. ročníku tohto vysokoškolského štúdia, to už nie je pravdou, čo považuje za procesnú chybu. Zdôraznila, že ona si nezvyšuje kvalifikáciu, pretože ešte nedoštudovala. Od skončenia základnej školy sa stále pripravuje na budúce povolanie. Podľa jej názoru neboli splnené zákonné predpoklady, s ktorými zákon spája zánik vyživovacej povinnosti zo strany rodičov, keďže ona nenadobudla plnú schopnosť sama sa živiť. Naďalej si prehlbuje vedomosti štúdiom na VŠ, aj keď v externej forme štúdia, pričom je evidovaná na úrade práce a nepoberá podporu v nezamestnanosti z dôvodu nesplnenia podmienok. I keď pracuje v dvoch spoločnostiach na základe dohôd o vykonaní práce, nejedná sa o stabilné zamestnanie. Jej príjem z tejto práce je nízky a prechodný a nepokrýva jej potreby. Externé štúdium zvolila z rodinných dôvodov, keďže nemala peniaze na ubytovanie, pretože všetky náklady by hradila jej matka. Odporca nikdy o ňu nejavil záujem, nestaral sa materiálne. Nie je pravdou, že nadobudla zručnosť v účtovníckych prácach, keďže u spoločnosti Majo auto pracovala iba 4 dni, a nikto ju nestihol v tejto práci zaškoliť. Ponuku čašnických miest, ktorú predložil odporca, nemohla využiť, keďže ako zistila, na tieto miesta hľadali predovšetkým vyučené čašníčky, resp. v oboch prípadoch nehľadali čašníčky do trvalého pracovného pomeru (u druhého označeného zamestnávateľa už pracuje na dohodu). Poukázala ďalej na to, že odporca mal pôvodne 3 vyživovacie povinnosti, pričom mu zostala vyživovacia povinnosť už len k nej. Vyčísliila všetky náklady na bývanie, chod domácnosti, poistenie, sporenie, cestovné a školu, ktoré je potrebné uhrádzať, pričom uvedené náklady hradí jej matka z príjmu 700 - 800 Eur.

Odporca vo svojom vyjadrení k odvolaniu žiadal rozsudok okresného súdu potvrdiť. Uviedol, že navrhovateľka svoj nárok o výživné opiera o jedinú skutočnosť, a to, že je študentkou Vysokej školy zdravotníctva a sociálnej práce Svätej Alžbety, odbor sociálna práca, pričom poukázala na to, že v rozsudku zo dňa 12.03.2011 bolo uvedené, že navrhovateľka sa pripravuje na budúce povolanie externým štúdiom v prvom ročníku. On má za to, že od tohto rozhodnutia sa u navrhovateľky zmenili pomery, že napriek riadnemu ukončeniu strednej školy v odbore obchod a podnikanie navrhovateľka ukončila už aj prvý stupeň vysokoškolského štúdia (bakalárskeho), čím rovnako, ako pri nadobudnutí praktických zručností ako čašníčka, nadobudla ďalšie zručnosti ako absolvent prvého stupňa vysokej školy. V konaní bolo preukázané, že navrhovateľka dosahuje určitý príjem a skutočnosť, že tento príjem nie je podľa jej želaní, nemôže znamenať, že navrhovateľka nie je schopná sama sa živiť. Rovnako ani neexistencia pracovných ponúk výlučne v odbornom zameraní navrhovateľkinho štúdia neznamená, že nie je schopná sama sa živiť. Navrhovateľka pri výbere externej formy štúdia musela počítať s tým, že sa bude od nej spravodlivo očakávať, že sa popritom riadne zamestná. Navrhovateľka v odvolaní argumentuje, že nenadobudla plnú schopnosť sama sa živiť, pretože si prehlbuje svoje vedomosti štúdiom na VŠ, aj keď v externej forme. Navrhovateľka si teda uvedomuje, že je schopná sama sa živiť, keďže tejto schopnosti dáva prívlastok plnú. Zákon však nerozlišuje stupne tejto schopnosti. Týmto svojim vyjadrením navrhovateľka iba proklamuje, že je síce schopná sama sa živiť, ale so svojím nie je spokojná, tak práve podaním návrhu na zvýšenie výživného hľadá spôsob doplnenia svojho príjmu. On nevie, či má význam pre uplatnenie navrhovateľky práve štúdium v predmetnom odbore, keďže je všeobecne známa nízka uplatniteľnosť v tomto odbore. Dodal, že dokazovaním bolo preukázané, že navrhovateľka pracuje, vie pracovať, je zdravá a popri zamestnaní študuje externou formou. Navrhovateľka v odvolaní ani v doložených listinách neuvádza nové skutočnosti, ktorými by preukazovala svoju odôvodnenú závislosť na jeho vyživovacej povinnosti.

Krajský súd preskúmal vec v zmysle ust. § 212 ods. 1 O.s.p. bez nariadenia pojednávania odvolacieho súdu a dospel k záveru, že rozsudok okresného súdu je potrebné potvrdiť podľa § 219 ods. 1 O.s.p., pretože je vo výroku vecne správny.

Preskúmaním napadnutého rozhodnutia v otázke zrušenia vyživovacej povinnosti krajský súd zistil, že okresný súd aplikoval správne ustanovenie právneho predpisu, keď vychádzajúc z ust. § 62 ods. 1 Zákona o rodine konštatoval, že vyživovacia povinnosť rodičov k deťom trvá do času, pokiaľ tieto nie sú schopné samy sa živiť.

Z vykonaného dokazovania bolo nepochybne zistené, že navrhovateľka je od skončenia strednej školy, od 01.09.2010 evidovaná na úrade práce ako uchádzačka o zamestnanie bez nároku na podporu (s prerušením evidencie v období od 11.09.2013 do 15.09.2013, kedy bola zamestnaná na základe pracovnej zmluvy ako administratívna pracovníčka vo firme Majo auto Bánovce nad Bebravou a kde s ňou bol skončený pracovný pomer v skúšobnej dobe). Je študentkou 2. ročníka magisterského externého štúdia na Vysokej škole zdravotníctva a sociálnej práce sv. Alžbety v Bratislave, pobočka v B.. Popri štúdiu navrhovateľka pracuje na základe dohody o vykonaní práce.

Navrhovateľka v konaní argumentovala, že hoci popri externom štúdiu, ktorým sa pripravuje na budúce povolanie, pracuje na dohodu o vykonaní práce, jej príjem je nedostatočný na pokrytie všetkých jej nevyhnutných potrieb.

Zákon č. 5/2004 Z.z. o službách zamestnanosti a o zmene a doplnení niektorých zákonov v platnom znení, v § 35 ods. 1, 2 špecifikuje, čo je sústavná príprava na povolanie, keď v odseku 1 okrem iného do sústavnej prípravy na povolanie zaraďuje aj štúdium na vysokej škole do získania vysokoškolského vzdelania tretieho stupňa. V odseku 3 zákon negatívne vymedzuje, čo nie je sústavná príprava občana na povolanie, a to podľa písmena a) obdobie, po ktoré sa štúdium prerušilo a podľa písmena b) štúdium popri zamestnaní na strednej škole a štúdium organizované externou formou na vysokej škole podľa osobitných predpisov.

Je teda nepochybné, že externé štúdium na vysokej škole zákon vylučuje zo zaradenia do sústavnej prípravy občana na povolanie (podľa § 34 ods. 14 písm. b/ tohto zákona sústavne sa pripravujúceho občana na povolanie nemožno ani zaradiť do evidencie uchádzačov o zamestnanie), a teda v prípade navrhovateľky nie je splnená zákonná povinnosť na plnenie vyživovacej povinnosti odporcu na navrhovateľku. Za daného stavu je potrebné uvedené skutočnosti vyhodnotiť tak, že navrhovateľka je schopná sama sa živiť, aj keď jej príjem je v súčasnosti nízky a nezodpovedá jej predstavám (vyživovacia povinnosť zo strany odporcu je za daného stavu k nej už len v rovine morálnej povinnosti). Bez právnej relevancie na iné rozhodnutie súdu je v tomto štádiu námietka navrhovateľky, že v roku 2011 súd odporcovi nezvýšil, ale ani nezrušil vyživovaciu povinnosť, lebo konštatoval, že ona sa pripravuje na budúce povolanie. Ako bolo vyššie uvedené, sústavnou prípravou na budúce povolanie podľa zákona nie je externé štúdium na vysokej škole. V súčasnosti je už len na navrhovateľke, aby si zabezpečila dostatok finančných prostriedkov na svoju výživu a posledný ročník externého magisterského štúdia.

Vyhodnotiac uvedené skutočnosti bol aj odvolací súd toho názoru, že návrh odporcu na zrušenie vyživovacej povinnosti k navrhovateľke bol dôvodný a v konečnom dôsledku ho správne okresný súd zamietol (aj keď čiastočne z iných dôvodov) a nadväzne na to správne zamietol návrh navrhovateľky na zvýšenie vyživovacej povinnosti odporcu na navrhovateľku. Preto krajský súd napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdil.

O náhrade trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 224 ods. 1, § 142 ods. 1 a § 151 ods. 1, 2 O.s.p. a úspešnému odporcovi náhradu trov konania nepriznal, keďže tento si žiadne trovy odvolacieho konania neuplatnil a z obsahu spisu mu žiadne trovy odvolacieho konania nevyplývajú.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.